

SLOVENSKI NAROD.

Izšla vsak dan sveder, izmaki nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsako leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsako leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša. — Za oznakila plačuje se od štiristopenjske pošte po 6 kr., če se oznakilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izločijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravišništvo je na Kongresnem trgu št. 12. — Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznakila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo! Ujjudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponovno, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . gld. 13.— Četrt leta . . . gld. 3-30
Pol leta . . . „ 6-50 | Jeden mesec . . . „ 1-10
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

Š pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . gld. 15.— Četrt leta . . . gld. 4.—
Pol leta . . . „ 8.— | Jeden mesec . . . „ 1-40
Naročnje se lahko s vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziroma na dotično naročilo.

Upravišništvo „Slovenskega Naroda“.

Čuvajmo značaj naše domovine.

Že neštivilnokret smo ožigosali postopanje poštne uprave glede narodne ravnopravnosti. Leta in leta se že poganjamo za dvojezične tiskovine, napise in pečate pri poštah in brzojavah, dosegli smo, da se je centralna uprava že opetovano morala glede teh zahtev izreči v našem zmislu, a vzlic temu se razmere še niso nič spremenile. V pokrajinah, koder nima naš narod odločilne veljave, so dvojezični napisi pri poštah in brzojavah uradnih neznani — naj omenimo samo Trst — dvojezične tiskovine se težko dobe, poštni pečati pa so celo ponekod na Kranjskem samonemški.

Poštni upravi v Trstu in v Gradcu postopata v tem oziru povsem sistematično. Njuna namen je očiten: odpraviti hočeta dvojezične napise in je nadomestiti s samonemškimi ali samoitalskimi. Na ta smoter delata energično in brezobzirno, ne meneč se niti za intencije osrednje vlade, niti za nevoljo v svojih narodnih čutilih užaljenega prebivalstva. Prišlo je že tako daleč, da je sedaj pri poštah in brzojavah uradnih na Slovenskem mnogo manj dvojezičnih pečatov, nego jih je bilo še pred leti.

Jasno je, kaj hočejo merodajni krogi s tem doseči: Kazati svetu, da so slovenske dežele prav

za prav nemške, da slovensko prebivalstvo v teh krajih nima ne upliva ne ugleda, ker se sme njegov jezik prezirati, da so te pokrajine že izgubile svoj slovenski značaj.

V novejšem času se uvajajo nove vrste pečati. Nekatere pošte na Slovenskem jih že imajo, in sicer so ti pečati samonemški, dasi imajo prav iste pošte tudi še dvojezične pečate. Vidi se torej, da postopata prizadeti poštni ravnateljstvi res dosledno in sistematično zoper dvojezične pečate.

Potom peticijskiranja na poštni ravnateljstvi se nič ne doseže. Poštno ravnateljstvo se v takih slučajih vedno izgovarja, da se morajo prčnje za dvojezične pečate takrat vlagati, kadar se naroče novi pečati, prav kakor da vsaka občina ve, kdaj se zdi to poštni upravi potrebno. Treba bo torej misliti na veliko akcijo, na energičen korak, kateri naj ima namen, zagotoviti, da bo poštna uprava spoštovala naše jezikovne pravice. Inicijativa v tem oziru pristoja našim poslancem.

A tudi sami moramo koncentrovati vse moči na to, da čuvamo slovenski značaj naše domovine in skrbeti, da spozna to tudi ves svet. V tem oziru stori lahko vsakdo nekaj. Posnemajmo v tem oziru Čehe, Madjare in Italijane. Vsi zavedni Slovenci naj bi rabili dosledno vedno samo slovenske tiskovine, seveda, koder je to dovoljeno. Tisti laški, češki ali madjarski trgovci, obrtniki itd., kateri nimajo samolaskih ali samočeških tiskovin za svojo rabo, so že kaj redki, dočim mislijo v nas skoro vsi, da smejo svoja pisma pisati le na papir, na katerem je njih firma natisnjena vsaj v obeh jezikih. V tem oziru se mnogo greši, a čas bi že bil, da se temu konec naredi, kakor tudi dvojezičnim napisom itd. Če slovenski trgovec ali obrtnik v Trstu, v Celovcu ali v Mariboru napravi dvojezični napis, mu tega nihče ne zameri, ker je v tistih mestih slovenski živelj v manjšini, toda drugod, koder živé Slovenci ali nepomešani ali v večini, tam je dolžnost vsakega Slovenca imeti samoslovenske napise, pečate itd. O tem bi se dalo pisati še mnogo, a za danes zadoščaj le še pripomnja, da bi morali Slovenci po vzgledu Madjarov rabiti vedno in jedino slovenska krajevna imena. Tudi če pišemo v nemškem jeziku v nemške kraje, ne smeli bi pisati „Laibach, den

30 November“, nego jedino „Ljubljana, den 30. November“, a tudi naslove bi morali pisati samo v slovenskem jeziku, naj je pisno tudi nemško ali laško, a prejemnik Nemec ali Lah.

Fikcija, katera se uradnim potom vzdržuje in razširja po vsem svetu, da so naše slovenske pokrajine že ponemščene, se mora razdreti, a vsakega zavednega Slovenca dolžnost je, da kolikor more paralizuje na ohranitev te fikcije mereče postopanje javnih oblastev in skrbti, da se ohrani slovenski značaj naše domovine.

Državni zbor.

Na Dunaju, 28. novembra.

V današnji seji se ni dognala razprava o regulaciji plač visokošolskih profesorjev, nego se bo morala nadaljevati v ponedeljek. Ker bo razprava bržčas trajala celo sejo, morala bo zbornica o predlogi glede ustanovitve fidejkomisa kneza Czartoryskega razpravljati v večerni seji, katera je napovedana za ponedeljek, predloga o brzem davku pa se odloči zopet na nedoločen čas in pride najbrž šele v prihodnji zbornici zopet na dnevni red, zakaj vlada zahteva, naj se na vsak način začne v torek proračunska razprava.

Predlogo o uredbi plač obrtniških profesorjev je zbornica vzprejela po kratki, ne važi razpravi brez premembe, cziroma s premembo, da stopi zakon v veljavo, kadar se razglasi.

Potem se je začela velika debata o uredbi plač visokošolskih profesorjev. V tej razpravi sukala so se vsa izvajanja krog predloga, naj se podržavi kolegnina. Vseučiliški profesorji imajo sedaj dosti nižje plače, nego uradniki istega činovnega razreda in sicer, ker se je pri sklepanji dotičnega zakona predpostavljalo, da bodo kolegnine to nadomestile. Nekateri dunajski vseučiliški profesorji imajo res lepe dohodke, ker jim kolegnina mnogo nese, a večinoma daje kolegnina le majhne dohodke. Mej vseučiliškimi profesorji jih je bilo le 122, ki so imeli l. 1894/95 dokodkov iz kolegnine po 1000 gl. ali več, a na filozofskih in teoloških fakultetah imeli so nekateri profesorji iz kolegnine dohodkov po 5 gld., po 6 gld. in po 7 gld. Tem razmeram se hoče zdaj narediti konec in sicer na ta način,

Listek.

Taki-le so . . .

(Spisal J. A. Možin.)

I.

Lipovčanje so menda ravno kar povečevali. Tu pa tam se je pokazal ponosen gospodar, v levi roki dišečo portoriko ali dolgo viržinko, v desni leseni zobotrebec. Počasi, mogočno je korakal po trgu do kavarne, pred vrati malo postal si še parkrat krepko pobezal mej zakejene zobe, odvrzel z nepopisno lahkoto umazano bezalo in ustopil samozavestno v elegantno trško kavarno z zanemarjenim markerjem in neukusno, čorbasto kavo.

Na klopih pred hišami se je zbiralo starejše trško ženstvo. Skrivnostno je obravnavalo najgorše novosti, kritikovalo s „perečim sarkazmom“ mlajšo zaljubljeno generacijo, zbadalo se kar povprek: češ, ta premalo pazi na svojo doraslo hčer, ona preveč razvaja razposajenega sina . . . zraven pa motrilo s prežecimi, kalnimi očmi mimoidoče zaljubljenice, iščoč vedno nove interesnejše hrane brezobzirnim svojim želustim.

Iz krčm in gostilnic se je čulo nevrbrano popevanje priprostitih trških fantov; iz špecarijskih

prodajalnic pa hripavo surovo krohotanje, odgovori še surovejšim dovtipom.

Malo doli od glavarstva je stala krasna, dvonadstropna hiša Rožetova. Nad prodajalnico v prvem nadstropju je bilo na stežaj odprto troje oken razsvetljene dvorane.

Skozi nje razlegali so se po tihem Lipovcu mehki, ubrani akordi klavira. Zraven je pripeval nežen, polnodoneč ženski glasek:

Oblaček ti ovčica bela!
Po nebu plavaj mi naprej;
Pogledi, kaj mi dragi dela,
Da ga pozdravljam, mu povej

In ko je prenehal, razlegali so se po tihem noči še vedno burni, razkošni akordi — naglo, vedno nagleje in burneje; dokler jih ni zamoril krepak, poln končen akord.

Klavir se je z močnim udarcem zaprl.

Tam doli čez cesto pa je slonel mladenič abiturijent, srednje šibke postave, z bledim globladi obličjem in mehkiimi temnorjavimi kodri.

Mrzlično mu je drhtelo in trepetalo mlado srce, žareče, temne oči so mu bile krčevito vprte v srednje razsvetljeno okno, kjer se je sedaj pa sedaj zganila senca kodrave dekliške glave.

Hipoma pa je nastala tema gori v sobi; lahki,

poskakujoci koraki so se začeli, vrata so se odprla in koj zopet zeloputnila.

Globok vzdih se je izvil mladeniču iz prsi; žalostno si je pogladil potno čelo in počasi odkorakal mimo hiše.

Tu pa je nenadoma začul od Rožetove hiše sem odpiranje durij. Srce mu je burno vztrepetalo, roka mu je hipno poletela iz žepa na vroče lice, kjer so mu vznemirjeno udarjale mišice krog malih polnih ust.

Na cesto je priskakljalo vitko, šestnajstletno dekle; za njo pa se je skrbno ovijala v mehko pelerino njena dve leti starejša sestra, močnejših, obledjših oblik in temnejših las.

Klanjam se, gospod Vladko, klanjam se!“ hitela je mlajša, zapazivši vznemirjenega mladeniča. „Klanjam se gospica!“ momljal je on.

„Torej ponudite mi vsaj roko, gospod Vladko!“ — Oh, vender . . . kako morate biti taki?“ vzkliknilo je dekle, oprijemši se ga.

„Gospod Vladko brez zamere; vi ste vender grozno dolgočasni!“

„Ali, lepo vas prosim, milostljiva gospodična . . .“

(Dalje prih.)

da se profesorjem plače primerno zvišajo, kolegnina pa se podzrži. Na ta način se bode izravnala sedanja nejednakost dohodkov.

Razne nemške stranke se upirajo podzravljenju kolegnine. Poglavitni vzrok jim je to, da odselej profesorji iz Nemčije ne bodo radi hodili v Avstrijo, ker jim odidejo lepi dohodki, katere jim daje na Nemškem kolegnina. Za Nemce je to res važna stvar, kajti sami ne producirajo toliko moči, da bi mogli vzdržati naše visoke šole na sedanjem nivô u, ako izostanejo profesorji iz Nemčije, vrh tega pa je tudi v nacionalno-političnem oziru delovanje iz Nemčije došlih profesorjev jako važno. V tem smislu sta govorila liberalci dr. Menger in protisemitski posl. dr. Pattai, dočim je naučni minister baron Gautsch v daljšem, res zanimivem govoru se potegoval za jednakopravnost vseh visokih šol, nemških in tudi nemških, zlasti pa se je pritrjevalo njegovi trditvi, da je podzravljenje kolegnine primerno avstrijskim razmeram. Posl. dr. Roszkowski je opozarjal, da bode podzravljenje kolegnine vsem manjšim vsučiliščem na veliko korist.

Koncem seje se je unel hud boj zaradi dnevnega reda prihodnji seji. Kronawetter, Pernerstorfer in nemški nacionalci so zahtevali, naj se z dnevnega reda odstavi predloga o ustanovitvi filejkomisa kneza Czartoryskega in mesto nje postavi na dnevni red borzni davek, ali prodrli niso. Zbornica je sicer sklenila, da naj se po predlogi o Czartoryskega filejkomisu postavi na dnevni red borzni davek in predsednik je tudi obljubil, da se predlogo o borznem davku reši mej proračunsko razpravo, a tega ne verjame nihče.

Prihodnja seja bo v ponedeljek.

V Ljubljani, 30. novembra.

Občna volilna pravica na Hrvatskem. V proračunskem odseku hrvaškega sabora je poslanec Jakčin predlagal, naj se spremeni saborski volilni red in upelje občna volilna pravica. Ban je pa odgovoril, da ne kaže preminjati saborskega volilnega reda, ker sedanji volilni red še ni star in poleg tega se pa tudi ne ve, če je občna volilna pravica pravo sredstvo, da se izve pravo narodno mnenje. Seveda ban se boji, da bi potem se pokazalo narodno mnenje, kakršno bi banu ne ugajalo. Pri občni volilni pravici bi s piščo ne mogla vlada tako uprjaviti na volice, kakor dela sedaj. Toliko denarja vlada tudi nima na razpolago, da bi mogla vse možko prebivalstvo napajati. Drugače je pa vlada zmaga pri občni volilni pravici jako dvomljiva.

Ogerski prestolni govor in unanija politika. Nemalo senzacijo je to vzbudilo, da se v ogerskem prestolnem govoru nič ne omenja unanija politika. To je tem bolj čudno, ker se je občno pričakovalo, da se prestolni govor kaj izreče o Bismarckovih razkritjih. Tudi glede orientalske politike bi bili pričakovali v prestolnem govoru kakkega pojasnila. Nekateri listi sodijo, da se je do tični odstavek izpustil, ker je unanija položaj skrajno kritičen in se je slednji čas bati kakih resnih konfliktov. Tako tolmačenje seveda vznemirja prebivalstvo, posebno ker je položaj v orientu zares precej težaven in menda vevlasti še sedaj niso našle nobene poti, kako bi naredile konec zmešnjavam v orientu. Poroča se vedno iz Carigrada o odločnih korakih, katere so storili veleposlaniki, a uspehov tako odločnih korakov ni čutiti.

Banffy in Falk. Falk je izstresal vso svojo jezo v „Pester Lloyd“, ker ga baron Banffy še ni priporočil, da bi bil povzdignjen v plemeniti stan. Hudo je kritikoval prestolni govor, katerega je seveda sestavila vlada. „Pester Lloyd“ se zdi, da je prestolni govor sploh dolgočasen, kakor kak trgovski inserat. Še celo trgovci se potrudio, da svoja naznanila priobčijejo v malo lepši štlistiki. Potem se pa tudi izpodtika ta list nad tem, da se v prestolnem govoru vnvanja politika niti z jedno besedo ne omenja. Ta članek je vzbudil veliko senzacijo, ker je Falk precej upliven član vladne stranke in je „Pester Lloyd“ še nedavno jel iz vladnih jaslji. Falk bode pač skušal tudi v zbornici vladi delati neprijetnosti. V koliko se mu bode to posrečilo, se morda ne bodo upali nastopiti proti baronu Banffyju.

Razdelitev Turčije. Avstrija in Rusija sta se ne domenili o taki delitvi Turčije, da dobi Rusija večino turških posestev v Aziji, Avstrija se pa raz-

tegne do Soluna. Italija dobi Albanijo, Francija Srijno in Anglija pa ostane v Egiptu. Carigrad se proglasi za svobodno mesto in proglasi svoboden prehod skozi Dardanele. Nam se dozdeva, da so to najbrž le časniške kombinacije, če tudi bi ne bilo čudno, ko bi v Peterburgu se zares že bili prepričali, da se bolni Turčiji pomagati ne da, in je najbolje, da se z njo naredi konec. Verjetno se pa nam ne zdi, da bi Rusija pri razdelitvi Turčije popolnoma prezrla Črnogoro, ko je vendar pokojni car imenoval črnogorskega kneza najboljšega prijatelja Rusije in sadnji čas celo rodbinske vezi vežejo carski dvor s črnogorsko knezjo rodbino, ker je jedna črnogorska princesinja soproga jednega ruskega velikega kneza.

Dopisi.

Z Dunaja, 22. novembra. (Občni zbor podp. društva za slovenske visokošolce na Dunaju.) Taga zbra udležilo se je letos mnogo več na Dunaju živečih Slovencev nego druga leta. Izmejj gg. državnih poslancev prišla sta gg. V. Spincič in Višnikar, ki sta bila preserčno sprejeta. Gospod predsednik Navratil pozdravil je občni zbor, elito dunajskega slovenstva, ki stori vse, da bi se olajšalo bedno stanje slovenskih visokošolcev na Dunaju. Mesto slučajno zadržanega g. tajnika J. Luzarja poroča g. podpredsednik Pukl o delovanju društva v preteklem letu. Najprvo omeni bridke izgube dveh udov, preč. kanonika K. Kluna in ustanovnega člana g. Viktorja Rosine, c. kr. notarja v Mokronogu. Častni jima spomina! Odborovo delovanje je bilo v preteklem letu zelo težavno. Oglasilo se je toliko revnih dijakov, kakor še nobeno drugo leto. Da je društvo kolikor toliko ustreglo želji mnogoštevilnih prosilcev, je zahvaliti v prvi vrsti slovenski požrtvovalnosti. Največe darilo je tudi letos ono slavnega deželnega zbora kranjskega — 200 glđ. Slava mu! Maj gospodi slovenskim drž. poslanci je v drž. zboru nabral 63 glđ. društveni ustanovnik in drž. poslanec g. Vilj. Pfeifer. Kot ustanovnik je društvu pristopil g. dr. Jos. Starč iz Ljubljane. Mnogo ustanovnih članov je letos društvu poslalo lepa darila. Mej temi je prvi premil. preč. knez in škof Ljvantineki dr. Mihael Napotnik, potem gg. dr. Jernej Glančnik, odvetnik v Mariboru, dr. Pavel Turner, pos. v Mariboru, dr. Jernej Suppanz, c. kr. notar v Ljubljani, drž. poslanca vč. g. dr. Anton Gregorčič in g. V. Pfeifer, g. Ivan Perdan, predsednik trg. zbornice v Ljubljani. Izmejj denarnih naših zavodov so nekateri tudi letos društvu poslali znatna darila. Prva mej temi je sl. posojilnica v Mariboru; dalje sl. posojilnica okolice ljubljanske, družba sv. Cirila in Metoda, hranilno in posojilno društvo v Ptuj, ter sl. posojilnici v Omožu in Vitanju. Neprecenljivih zaslug za društvo so si pridobili gg. poverjeniki, ki so v raznih krajih nabirali darove. Največe svcto je tudi letos nabral za bedno slovensko dijaštvo neutrudni gosp. France Dolenc, trgovec v Mariboru. Temu sledé dični rodoljubi g. Peter Kraigher, trgovec v Pestojini, gosp. dr. Jos. Kolšek, odvetnik v Laškem trgu, g. dr. Jos. Goricki, odvetnik v Radgoni, g. dr. Anton Mihalič, zdravnik v Ljutomeru, g. Dragotin Hubar v Celju, g. Tene Fris na Vrhanu, vč. gg. Anton Vetrnik, kaplan v Trbovljah in Anton Pipan, kaplan c. in kr. mornarice v Palju, gosp. pravnik Aleks. Šašek v Novem mestu, g. Alojzij Pavlin, živinozdravnik v Rogatcu, g. Ivan Munda, živinozdravnik v Brezicah. G. Milan Škerlj, pravnik je poslal lepo svoto za ustanovnino. Slovensko časništvo si je tudi letos za to društvo steklo mnogo zaslug; osobito zahvalno je našima dnevnikom „Slovenec“ in „Slov. Narod“, pa tudi drugim: „Domovina“ v Celju, „Slov. Gospodarju“ in „Südt. Post“ v Mariboru, „Soči“ v Gorici, „Edinosti“ v Trstu, „Ljublj. Zvonu“ itd. Odbor šteje si še v prijetno dolžnost, izreči javno toplo zahvalo nekaterim svojim sodelovalcem. Prvi je društveni blagajnik vč. g. dr. Sedej, ki že šest let deluje s veliko unemo in izvanredno požrtvovalnostjo za blagor društva. Dvorni in sodni odvetnik g. dr. Klement Seshun koristi društvu pramunogo z modrimi svojimi nasveti; to leto je tudi že trikrat daroval denarja in zelo revnemu dijaku tudi obleke. V odboru bodemo v bodoče težko pogrešali delavne sile g. dr. Karla Štreklja, ki je poklican za profesorja na vsučilišče v Gradec. Vili ta mož deloval je pri tem društvu od početka, bil je marljiv njegov tajnik, — blagi ta slovenski rodoljub storil je za društvo mnogo več, nego mu je dopuščalo raznovrstno njegovo strokovno delovanje. Javno gre tudi hvaliti g. prof. dr. A. Primožiča, ki daje revnemu dijaku obsed. Da bi te dobrodelne četvorice zemlje goriške uspešno delovanje podpornem društvu bilo mnogim našim rodoljubom v izgled in izpodbujevanje! Potrebne informacije o bedi in vrednosti prosilcev prejemal je tudi letos odbor od vsučilištnikov, katerim gre hvala za to, da so le taki dijaki dobivali podpore, ki so jih res vredni in potrební. — Iz poročila vč. g. dr. Sedeja kot društvenega blagajnika je posneti: Ustanovnina se je letos pomnožila za 75 gl. 30 nov. Osnovna glavnica znaša toraj 4615 glđ. 37 nov. Prispevki rednih udov, dobrotnikov itd. so znašali do 14. novembra t. l. 1138 glđ. 2 nov.; obresti drž. vred. papirjev in hranilničnih knjižic so znašali;

226 glđ. 82 n. skupaj je društvo prejelo 1440 glđ. 14 n. (lani 1054 gl. 99 n.) letos tedaj več 385 gl. 15 n. Podpor se je razdelilo v gotovini 811 glđ., v znamkah obrednicah 680 glđ. 70 n. Razni drugi stroški so znašali 83 glđ. — vsega je društvo potrošilo 1574 glđ. 75 n. (lani 1239 glđ. 94 n., letos torej več 334 glđ. 81 n.) Podpirancev je letos bilo 57 in sicer: 26 juristov, 13 filozofov, 5 medicincev, 8 tehnikov, 3 veterinarci, 1 slušatelj obrtne strok. šole, 1 agronom. Po deželah je bilo mej podpiranci 41 iz Kranjske, 9 iz Štajerske, 6 iz Primorja, 1 iz Koroške. Odbor je imel 10 sej in sicer vsak mesec šolskega leta po 1 sejo; v teh se je rešilo 310 prošenj in sicer okt. m. 1895. l. 29, novembra m. 1895. l. 38, dec. m. 1895. l. 36; leta 1896. pa: januarja 35, februarja 36, marca 37, aprila 20, maja 35, junija 33, julija 11. — Vsakemu prosilcu pa odbor ni mogel vstreči. Podpore so dobivali le najpotrebnejši in najvrednejši. Poročevalec zaključuje, da je skozi 6 let prepričan se o veliki potrebi tega društva, podpiranci so za podpore zelo hvaležni, ko so dovršili svoje študije, prihajajo se zahvaljevat s trditvijo, da brez podpornega društva bi ne bili mogli izvršiti svojih študij. Končujé poročilo izjavlja vč. g. dr. Sedej, da zaradi premnogih drugih, posebno stanovskih poslov mesto blagajnika ne more več prevzeti. Pregledovalec dr. Žiga Sežun poroča, da so pregledovalci blagajno in vse knjige pregledali in našli vse v najboljšem redu. G. blagajniku izreka se iskrena hvala za izvršen njegov trud. G. Pukl predlaga v imenu odbora, da se vč. g. dr. Sedej, ki je skozi 6 let opravljal najvažnejšo službo v odboru za prevelike zasluge, ki jih je stekel za društvo, imenuje častnim članom, kar se vrši per acclamationem. Predsednikom je bil zopet izvoljen dični starosta dunajskih Slovencev g. Ivan Navratil; blagajnikom pa je bil izvoljen na občno željo in srčno prošnjo vseh udov, v imenu katerih je govoril g. dr. Murko, monsignor vč. g. Frauč. Jančar, župnik nemškega viteškega reda (Dunaj, I. Singerstrasse 7), kateremu naj se odselej blagovolé pošiljati darila za podporno društvo. Drž. poslanec g. Višnikar povdarjal je v svojem govoru, kako naj slovensko dijaštvo skrbi, da skoro izvrši svoje študije, ker je v vseh strokah na Slovenskem premalo naraščaja. Dijaki naj v prvi vrsti delujejo za knjigami; nazdravil je marljivemu odboru.

Ivan Navratil †.

Neizprosna smrt nam je vzela zopet odličnega rodoljuba in uglednega književnika, moža, ki je vse svoje življenje zvesto služil domovini in narodu ter si pridobil za svoj narod in njega kulturno napredovanje neprecenljivih zaslug, umrl je na Dunaji gospod Ivan Navratil.

Rodil se je Ivan Navratil dne 5. marca 1825. leta v Metliki. Ljudsko šolo je dovršil v Metliki in v Novem mestu, kjer je tudi obiskoval gimnazijo. L. 1843. je prišel v Ljubljano v tedanjo „filozofijo“, katero je sveršil leta 1845. Najprej se je odločil za duhovski stan in studiral nekaj časa bogoslovje, a ker ni čutil poklica za ta stan v sebi, poiskal si je službe in jo l. 1846. dobil. Služboval je nekaj časa pri dohodnem okrajnem uradu, l. 1847. pa je prišel k daš. sodišču, od koder je l. 1851. bil premeščen k najvišjemu sodišču na Dunaj, kjer je bil zadnji čas predstojnik pomožnih uradov, zajejao tolmač za slovenski in hrvaški jezik. Čitanje „Novic“ je v Navratilovem srci obudilo zanimanje za slovenščino, njegovo narodno zavednost. V viharji dobi l. 1848. se je s vso navdušenostjo oklenil narodne ideje in deloval od tedaj zanjo s besedo in s peresom, kot tajnik „Slovenskega društva“ in kot pisatelj.

Že leta 1845. je vstopil v vrsto sotrudnikov, „Novic“, l. 1848. pa je osnoval časopis „Vedež“, namenjen v prvi vrsti mladini pa tudi odraslim. „Vedež“ je izhajal tri leta. Bil je izvrstno urejevan in pisan v lepi slovenščini. Največ sestavkov je poteklo iz Navratilovega peresa. Mimo dobrih poučnih in zabavnih spisov je Navratil priobčil v svojem listu tudi životopise odličnih Slovencev in Slovanov, tako životopise Vodnikov, Kopitarjev, Čopov, Valvazorjev itd. priobčeval jezikovne drobtinice in popisoval stare slovanske običaje. „Vedež“ je moral prenehati, ker ni imel dovolj naročnikov. V tem času je Navratil tudi marljivo sodeloval pri Ciglatovi „Slovenji“ in Janežičevi „Slovenski Besli“ in izdal v nemškem jeziku sodnim uradnikom namenjeno slovnico, naslovljeno „Kurze Sprachlehre mit einner möglichst vollständigen Schreibung der slovenischen Sprache, einem rechtpraktischen Aahange, enthaltend verschiedene Formulare und ein deutsch-slovenisches und slovenisch-deutsches Wörterbuch der nothwendigsten Kunstausrücke aus der Straf.-P. O. vorzüglich für Gerichtsbeamte“. Navratil e po svoji pressitvi na Dunaj marljivo nadaljeval

svoje jezikovne študije in redno sodeloval skoro pri vseh slovenskih in tudi nekaterih čeških listih. Imel je jedenkrat neprijetnosti, ker so v uredništvu „Politik“ iztaknili neki njegov dopis. Pomagal je Antonu Janežiču pri spisovanju slovarja in slovnice, podpiral Miklošiča pri sestavi staroslovenskega slovarja, popravljaj slovenske šolske knjige in sodeloval pri Cigaletovi slovenski juridično-politični terminologiji. Podpiral je nadalje Bleiweisa pri sestavljanju slovenskih beril za prve štiri gimnazijske razrede in sam sestavil berila za višje gimnazijske razrede, katerim je Miklošič posodil svoje ime.

V letih 1852. do 1853. je Navratil v „Novicah“ opisoval „Življenje slavnih Slovanov“ in priobčil več jezikovnih črtic, leta 1856. pa je obelodanil na Dunaji znamenito jezikoslovno delo „Beitrag zum Studium des slavischen Zeitwortes aller Dialecte, insbesondere über den Gebrauch und die Bedeutung der Zeitformen in Vergleichung mit den klassischen und modernen Sprachen“. To delo je kot izborna jezikoslovna študija obče priznana, kajti v njem je Navratil razbistril svojstvo in rabo dovršenih in nedovršenih glagolov.

Vzlic obsežnim svojim jezikoslovnim študijam pa je Navratil ostal marljiv sodelavec „Novic“, katerim je častil zvest sodelavec do Bleiweisove smrti, „Glasnika“ in „Učiteljskega Tovariša“, pisal za „Vodnikov spomenik“ in za „Večernice“ ter „Koledar“ Mehorjeve družbe in l. 1871. hotel tudi sestaviti Wolfovega slovarja slovensko-nemški del, a stvar se je razbila, predno se je Navratil dela lotil. Tudi „Matici Slovenski“ je bil Navratil marljiv podpornik. V njenih „Letopisih“ je priobčil marsikatero zanimivo razpravo, zadnja leta je pojasnjeval obširno narodne običaje in vrače. Nabral je jako mnogo gradiva, katero je bilo največ doslej neznano. Poleg njegove razprave o glagolu so ti spisi najvažnejši med njegovimi deli ter imajo stalno in toliko večjo vrednost, ker so pisani kritično. V „Kopitarjevi spomenici“ je Navratil pričel dragocen doseg k življenjepisu tega velikega Slovenca, v „Spomenici o šeststoletnici habsburške vlade na Slovenskem“ pa razpravo o znanem čebelarji Janši. L. 1881. je izšlo tudi Miklošičevo berilo za osmi gimnazijski razred, katero je uredil Navratil. Tudi v „Kresu“, „Ljubljanskem Zvonu“ in „Dom in Svetu“ je Navratil priobčil nekaj manjših spisov. Vidi se torej, da je Navratil bil eden najnadarnejših in najmarljivejših slovenskih pisateljev.

Hvaležao se narod slovenski ob novem grobu spominja pokojnikovih zaslug in ohrani umrlemu pisatelju vedno časten spomin. Slava Iv. Navratilu!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 30. novembra.

— (Tržaško „Edinost“) tudi v nedeljski številki veseli, da je, malo poučena, zavzela tako velenično stališče zastran gospoda T., mestno-hranilničnega uradnika. Sklicuje se na „Sočo“ in pa na neke podpise z Dunaja. Mi jej ne kratimo veselja, če hoče tudi tu svoj „prav“ imeti. Ne moremo si pa kaj, da je ne bi opozarjali na zaščito številko „Slov. Lista“. Ta je tako moder, da o T.-ovi aferi popolsoma molči! On pač ve, da se od blizu stvar vidi vsa drugačna. Zopet: sapienti sat!

— (Reportoir slovenskega gledališča.) Jutri se bo drugič predstavljaj Sudermannov igra „Dom“, kateri je pri premijeri dosegel tako popoln uspeh, kakor malokatera igra. Zoper ta igrokaz se je oglasil „Slovenec“. Z veseljem mu priznamo, da je postopal jako lojalno. Naznanil je brez opomne, da se bo ta igra predstavljala in po predstavi izrekel o njej svoje mnenje, katere pravice mu nihče ne misli prikrajevati. Zdi se nam pa, da je „Slovenec“ sodil igro samo po tem, kar je o njej čital, zakaj v njegovo poročilo so se utihotapile zmotne, katere bi se mu ne bile primerile, da je igro videl na našem odru. V posamičnosti „Slovenčeve“ kritike se ne moremo tu spuščati, a kdor želi spoznati, v katerem oziru se je „Slovenec“ smotil, tisti primerjaj „Slovenčovo“ poročilo z našim, in vse mu bo jasno. Sicer pa je pri vsaki igri odločilno, kako se predstavlja. Stritar se je nekoč čudil, da se pri ras brez ugovora igra „Mam'zelle Nitouche“, čudil se je, ker ni vedel, da se igra vse drugače nego v Jožefovem gledališču na Dunaji, tako namreč, da jo more in sme gledati vsak Alojzije-
višnik. Takisto je tudi z „Domom“. Ta igra je naredila pot okrog sveta, je priznana kot veleinte-

resantna in jedna najznamenitejših modernega repertoira, vodstvo slovenskega gledališča je torej le izpolnilo svojo dolžnost, da jo je spravilo na oder. Naše gl-dališče je sedaj že na takem nivoju in tudi občinstvo je že tako, da pri izbiranju novitet ni smeti prezeti dela, ki je doseglo tako fenomenalen uspeh, kakor „Dom“, tem manj, ker mora vodstvo pri sestavljanju repertoira vedno misliti tudi na blagajnico.

— (Slovensko gledališče.) Včeraj sta bili v našem gledališču kar dve predstavi in obe sta bili prav dobro obiskani. Popoldne se je igrala bajna igra „S negulčiča in škrtja“ in to s povojnim uspehom, zvečer pa se je — zadonjkrat v tekoči sezoni — pela opera „Faust“. Pri tej predstavi je bilo sicer tu in tam zapaziti neke negotovosti, v celoti pa je bila jako dobra in je občinstvo tudi vse soliste opetovano odlikovalo z živahnim ploskanjem.

— („Slovenska Matica“) S prvim decembrom t. l. počenši je pri „Slovenski Matici“ vsak dan, izimši nedelje in praznike, uradna ura za stranke od treh do štirih popoldne.

— (Pevsko društvo „Ljubljana“) prevzeli se danes v svojo novo društveno sobo v „Narodnem domu“ pri tleh na desno. Jutri vrši se otvoritev iste s prvo pevsko skušnjo in pevskim „jorifiksom“ v „Narodnega doma“ gostilniških prostorih, kamor se vabijo podporci člani in prijatelji petja. Društvo ustanovilo je zopet mešani zbor, katerega člani imajo v petek ob 8. uri zvečer prvi sestanek v društveni sobi.

— (Zaradi motenja vere) aretoval se je včeraj zvečer A. S., posestnikov sin z Viča, ker je v frančiškanski cerkvi mej pridigo bil pokrit in kadil smodko.

— (Pobalinstvo) V noči od 28. na 29. t. m. so neznan zlikovci v Lstermanovem drevoredu vbili tri svetilke, podrli jeden mostič in prelomili dve mladi brezi.

— (Izgred) Kamnoseška pomočnika Ferdinand P. in Josip D. napadla sta sinoči pred Šarčevo gostilno v Kolodvorskih ulicah z nožem delavca Angelo Gorjupa in Janeza Rometa, ker sta jih le ta zaradi neplačanega zavžitka odstranila iz gostilne. Angelo Gorjup in Janez Roma sta bila le na obleki poškodovana. Napadalec sta bila aretovana.

— (Poskušeni ulom) Franc Praprotnik, hišni posestnik v Vodmatu, zasačil je včeraj ponoči Franceta Primožiča, ko je hotel ulomiti v njegovo hišo. Franc Primožič jn pobegnil.

— (Imenovanje) Podnčitelj na Humu gosp. Avguštin Sabec je imenovan učiteljem na c. kr. rudarski šoli v Idriji.

— (Iz Borovnice) se nam piše 29. nov.: Včeraj počastili so nas trije gospodje iz — Berlina ter se nastanili v restavraciji pod kolodvorom. Krčmarju rekli so, da so hoteli izstopiti v Ljubljani, a so se z-peljali v Borovnico. Sedti po njih opravi, pripadali so r okodelskemu stanu. Ker se pa te trojici iz „reicha“ ni kar nič mudilo nazaj v Ljubljano, dasi bi se bili lahko takoj povrnil, se je to zdelo tukajšnjemu stražmojstru malo sušljivo, zatoraj jih je šel obiskat, in kmalu so obstali, da se niso z-peljali, ker sploh nobenih vozniš listov imeli niso, marveč rekli so, da so se v Berlinu prav pošteno napili in so se, ne vedoč kedaj in kam odpeljali malo sveta pogledat — za kratek čas. Ker se tudi z nikakimi dokumenti niso skazati mogli — le jeden je imel delavske bukvice — morali so radi ali neradi iti v spremstvu orožnika k vrhniškemu okrajnemu sodišču, kjer se bode konstatovalo je bilo li njih potovanje res brez namena —?

— (Županstvo v Št. Rupertu) nas prosi konstatovati, da Karol Datela, o katerem smo te dni poročali, ni rojen v Št. Rupertu, pač pa ima tam domovinsko pravico.

— (Slovensko uradovanje.) Občinski zastop na Slatini na južnem Štajerskem je sklenil, da bo odslej uradoval samo slovenski. Slatinski občinski zastop je s tem sklepom storil samo svojo narodno dolžnost, a, žal, da je še mnogo občin, katere so sicer v slovenskih rokah, katere imajo zavedne, narodne župane, uradujejo pa izključno nemški. Takih občin je še na Kranjskem in na Štajerskem in zadnji čas bi že bil, da se tem zgolj iz komoditete in razvade izvirajočim razmeram naredi konec. Prva dolžnost vsakega narodnega občinskega zastopa je, uvesti izključno slovensko uradovanje.

— (Nezgoda) Piše se nam z dne 28. t. m.: Čuvaj Anton Sovre bil je na tiru mej Zidanim mostom in Hrastnikom včeraj opoldne od lokomotive tovarnega vlaka tako nesrečno zadet, da je na sosednem tiru nezavesten obležal. Poškodovan se je močno na glavi in si pretresel možgane, tako da ga je bilo treba prepeljati v deželno bolnico v Ljubljano.

— (Vipavska železnica.) Slovenski konsorcij za zgradbo vipavske železnice je že vložil prošnjo za koncesijo. Potrebni denar je zložen, a

kar je pomenljivo: od samih slovenskih občin in zasebnikov v Vipavski dolini. Kot podjetniki za zgradbo železnice so se oglasili gg. Gorup, L. Bolko in F. Hmeljak.

— (Hrvatsko-slovensko veterinarsko društvo „Tomislav“ na Dunaji) je na svojem običnem zboru dne 20. t. m. izbralo naslednji odbor: Pavel Škomrlj, podpredsednik; Makso Schlumpf, tajnik; Ivan Aichmajer, blagajnik; Ilija Milošević, knjižničar; Andrej Stiglic, namestnik; Štefan Mirk in Jos. Jakčin, revizorja. Zajedno je občni zbor izrekel zahvalo vsem društvenim podpornikom in tistim uredništvom, katera pošiljajo društvu svoje liste brezplačno.

— (Razpisane službe.) Na štirirazredni ljudski šoli v Marija polji četrto učno mesto s dohodki IV. plač. razreda in prostim stanovanjem. Prošnje do dne 10. decembra okr. šolskemu svetu okolice ljubljanske. — Na jednorazredni ljudski šoli v Zalogu mesto učitelja in voditelja z dohodki IV. plač. razreda, funkcijsko priklado 30 gld. in prostim stanovanjem. Prošnje do dne 12. decembra okr. šolskemu svetu v Kamniku. — Podučiteljsko mesto na Humu blizu Ormoža, III. plač. razred, prosto stanovanje s potrebnim pohištvom in tri m² drv za kurjavo je do 25. decembra t. l. razpisano provizorično event. definitivno. Prošnje na krajni šolski svet na Humu pošta Ormož.

* (Koliko se porabi na papeževem dvoru.) Razni listi javljajo, da je bil te dni predložen papežu proračun o dohodkih in o troških za njegov dvor. Troški so proračunjeni na 7 500 000 lir, dohodki pa na isto toliko.

* (Sam na ladjici okrog sveta.) Danes cvete šport in posebej si želijo glave, da bi izšli kako novo športno stroko. Amerikanski kapitan Jozuva Stokum je svoj specialni šport že našel. Napravil si je malo „Yacht“, v kateri je samo za j-dno osebo prostora, in v tej ladjici boče potovati okrog sveta. Pred nekaj meseci je odpotoval iz Bostona — a od tedaj se o njem nič več ne čuje.

Darila:

Uredništvu našega lista sta poslala: Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gosp. Ivan Demšar v Železnih 7 kron 30 vin., nabrane v veseli družbi „pri Jož“. — Žveli rodoljubni darovalci in njih nasledniki!

Za „Narodni dom“ v Ljubljani: G. Jožef Kršič, posestnik v Trbojah, po g. županu Ivanu Hribarju Darovali so gg.: Iv. Urbančič, grajščak na Turin, Predvor, 20 K; Jož Keršič, posestnik v Trbojah, 10 K; Jan. Saplotnik, posestnik v Tenetišah, 6 K; Jan. Majdič iz Krajna, trgovec, in Fr. Štflar, župan šmartenski pri Kranji, po 4 K; Fr. Struppi, župan iz Hrastja, in Janez Moll iz Voglje po 2 K; Jož Bduz, trgovec iz Gorice, Jan. Golob, gostilničar v Kranji, Jož. Novak, župan v Mavčah, Jan. Urbanz iz Leterz, delalci na novi cesti Pribočev, Vekla, Voglie, Benink po 1 K; Urb. Ž-bro, zidarski mojster v Kranji, Al. Bergant, posestnik v Šenčurji, Jan. Grajsar, gostilničar v Šenčurji, Fr. Dolžan, posestnik iz Glinika, Jan. Roblek, župan iz Predvora, Karl Florian v Kranju, Zabret, župan v Predaslu, Maur. Majar, pivovarnar in veleposestnik v Kranji, Fr. Kuralt, posestnik in gostilničar v Šenčurji, po 2 K; Mha Ropret, posestnik v Šenčurji, Fr. Balaz, česar v Šenčurji, Prim. Kotnik, česar na Berniku, po 1 K; Fr. Gasperlia, gostilničar v Šenčurji, in Jos. Jenko, posestnik na Zgoranjem Berniku, po 2 K; Matija Golob, gostilničar in mesar v Kranji, Jan. Graizar, posestnik v Sv. Valburgi, po 1 K.

Brzjavke.

Dunaj 30. novembra. V današnji seji poslanske zbornice se nadaljuje razprava o regulaciji plač visokošolskim profesorjem in o podražavljenju kolegnine. Razprava o ustanovitvi fideikomisa kneza Czartoryskega bo silno burna.

Dunaj 30. novembra. Razni listi poročajo, da odstopi tukajšnji namestnik grof Kielmannsegg in da pride na njegovo mesto grof Merweldt. Z vladne strani se ta poročila prerekajo.

Sofija 30. novembra. Končni izid volitev še ni znan. Ministri so vsi izvoljeni. V Stari Zagori so bili krvavi izgredi. Opozicionarci so volilno komisijo razgnali in preprečili volitev. Sinoči so pristaši vladne stranke priredili ministrom bakl ado. Stojlov je izjavil, da upa na zmago v celi deželi, kar ga bo vzpodbujalo, nadaljevati sedanje svojo politiko.

Sofija 30. novembra. Vojni minister Petrov je po pet ur trajajoči avdijenci podal demisijo, katero je knez vzprejel. Petrov je imenovan generalom v rezervi.

Sofija 30. novembra. Pri včerajšnji volitvi v narodno skupščino so se tu primerili

veliki izgređi. Pred knežovo palačo se je zbrala številna množica in demonstrovala proti knezu, metala na redarje kamne in se šele umaknila, ko so prišli konjeniki. Stojlov je dobil 6714 glasov. Toliko glasov še nikdar ni dobil noben kandidat.

Proti revmatičnim bolečinam
uporablja se za vribanje bolečih telesnih delov
antirreumon lekarja Piccolija v Ljubljani
(Dunajska cesta), Cena steklenici 25 kr. 5 (3202-4)

Štev. 25. Deželno gledališče v Ljubljani. Dr. pr. 749.

V torek, dné 1. decembra 1896.

Drugiokrat:

DOM.

Igrokaz v štirih dejanjih. Spisal Hermann Sudermann. Poslovenil Anton Funtek. Režiser g. Rudolf Inemann. Blagajnica se odpre ob 7. uri. Začetek točno ob 7.1/2 uri. Konec po 10. uri.

Cene prostorov so razvidne z gledaliških listov.

Prihodnja predstava bo v četrtek, dné 3. decembra 1896.

IZ uradnega lista.

Izvršne ali eksekutivne dražbe: Martina Stepeca zemljišča v Dobravi in Zatičini, cenjena 2846 gld. 50 kr., dne 3. decembra 1896 in 9. januarja 1897 v Zatičini. Janeza Kepica posestvo v Podrečah cenjeno 9332 gld. dne 7. decembra 1896 in 11. januarja 1897 v Kranju.

Loterijske srečke 28. novembra.

V Gradci: 12, 57, 65, 73, 34.
Na Dunaji: 60, 4, 66, 41, 59.

Meteorološko poročilo.

Novembra	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
28.	9. zvečer	731.5	-1.4	sr. svzh.	skoro jas.	
29.	7. zjutraj	733.8	-3.8	sr. svzhod	skoro obl.	0.0
	2. popol.	738.2	-2.8	sr. vzvzh.	sneg	
30.	9. zvečer	745.8	-1.1	sl. svzh.	del. obl.	
	7. zjutraj	742.7	-12.1	sl. sever	jasno	2.5
	2. popol.	741.2	-5.2	sl. svzh.	skoro jas.	

Srednja temperatura sobote in nedelje -1.4° in -3.9°, za 2.3° in 4.6° pod normalom.

Dunajska borza

dné 30. novembra 1896.

Skupni državni dolg v oštah	101	gld.	15	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	"	25	"
Avstrijska zlata renta	122	"	65	"
Avstrijska krona renta 4%	110	"	75	"
Ogerska zlata renta 4%	122	"	25	"
Ogerska krona renta 4%	99	"	10	"
Avstro-ogerske bančne delnice	934	"	—	"
Kreditne delnice	361	"	75	"
London vista	119	"	95	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	"	85	"
50 mark	11	"	47	"
20 frankov	5	"	53 1/2	"
Italijanski bankovci	5	"	15	"
G. zr. cekini	9	"	68	"

Dné 28. novembra 1896.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	144	gld.	—	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	190	"	—	"
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	131	"	—	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	"	—	"
Kreditne srečke po 100 gld.	198	"	75	"
Ljubljanske srečke	22	"	75	"
Budimpeštanske srečke po 10 gld.	22	"	—	"
Akoje anglo-avstr. banke po 200 gld.	153	"	70	"
Tramway-dmšt. velj. 170 gld. a. v.	451	"	—	"
Papirnati rubelj	1	"	27 1/2	"

Št. 35.399.

Razglas.

(3268-2)

Vsled sklepa občinskega sveta deželnega stolnega mesta Ljubljane z dné 11. novembra 1896 razpisujejo se pri podpisnem mestnem magistratu naslednja

službeniška mesta na novo organizovane mestne policijske straže:

- 1) službi dveh stražniških vodij z letno plačo 600 gld.;
- 2) službe desetih nadstražnikov z letno plačo 500 gld.;
- 3) službe dvajsetih stražnikov z letno plačo 450 gld.

Te službe so vse stalne in dobivajo stalno nameščeni stražniki aktivno delo, ki znaša 10% plače dotičnega plačilnega razreda.

Razpisujejo se pa tudi službe osemnajstih provizoričnih stražnikov z letno plačo 400 gld.

Vsakemu stražniku gre tudi naravna obleka in obutev.

Prošnje za te službe je vložiti pri podpisnem magistratu

do 10. decembra 1896.

Prošnja, katera mora biti pravilno kolekovana z vsemi prilogi vred, spiši prošilec sam in jej prideni izkazilo o starosti (krstni list), o trdnem zdravju, o posebni sposobnosti za službo, o znanju slovenskega in nemškega jezika v besedi in pismu in pa o dozdajnem vedenju in službovanju, oziroma poslovanju.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

dné 16. novembra 1896

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Prežalostnim srcem javljamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest o smrti naše iskreno ljubljene matere, tašče, sestre in svakinje, gospe

Karoline Jurmann-ove

c. kr. deželno sodniškega oficijala vdove

ki je včeraj ob 1/2.12. uro predpolnočno, v 61. letu svoje starosti, mirno v Gospodu zaspala.

Pogreb nepozabljen, iskreno ljubljene rajnike bode v nedeljo ob 1/4. uri popoldne.

Nepozabljena rajnika bodi priporočena v blag spomin.

Kranj, dné 29. novembra 1896.

(3313)

Žalujoci ostali.

Najlažje prebavljiva izmej vseh arseno- in železo-držečih mineralnih vod.

Naravno arsen

in

Guberjev prelec

železodržeča

mineralna voda

SREBRENICA v BOSNI.

HENRIK MATTONI

Tuchlauben 14-16 DUNAJ Maximilianstrasse 5

Wildpretmarkt 5. (2266-10)

Karlovi vari, Franzensbad. — Mattoni in Wille, Budimpešta.

Spreten in pošten

pisar

všč slovenskega in nemškega jezika v besedi in pisavi in izurjen v knjigovodstvu, išče dolgotrajne službe. Ponudbe se prosijo pod naslovom „Pošten št. 16“ doposlati upravnistvu „Slovenskega Naroda“.

(3312)

Dobra, pristna laška vina

predajajo se izvan mesta (3300-3)

po 16 kr. liter

v Ljubljani, Vegove ulice št. 10.

Vizitnice

priporoča

NARODNA TISKARNA

v Ljubljani.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1896.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času. (1705-276)

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Praga čez Trbiž.

Ob 12. uri 5 min. po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selsthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, Linz, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 10 min. zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selsthal v Solnograd, čez Amstetten na Dunaj.

Ob 11. uri 50 min. popoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selsthal, Dunaj. — Ob 4. uri popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd, Lend-Gasteln, Zell na jezeru, Inmost, Brezno, Curia, Genevo, Paris; čez Klein-Reifling v Steyr, Linz, Budejovice, Pilsen, Marijino vare, Hob, Francovo vate, Karlovo vate, Praga, Lipsko, Dunaj via Amstetten.

Praga v Novo mesto in v Kočevje.

Ob 6. uri 15 min. zjutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 min. popoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 min. zvečer mešani vlak.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Praga iz Trbiža.

Ob 5. uri 52 min. zjutraj osonni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipskega, Praga, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Planja, Budejovice, Solnograda, Linca, Steyra, Gmunden, Ischl, Aussee, Ljubna, Celovec, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 11. uri 25 min. popoldne osonni vlak s Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Planja, Budejovice, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Curia, Brezno, Inmost, Zell na jezeru, Lend-Gasteln, Ljubna, Celovec, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 55 min. popoldne osonni vlak s Dunaja, Ljubna, Selsthal, Beljaka, Celovec, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 4 min. zvečer osonni vlak s Dunaja via Amstetten, iz Ljubna, Beljaka, Celovec, Pontabla.

Praga iz Novega mesta in iz Kočevja.

Ob 8. uri 10 min. zjutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 32 min. popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 min. zvečer mešani vlak.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.

Ob 7. uri 23 min. zjutraj, ob 2. uri 5 min. popoldne, ob 6. uri 50 min. zvečer, ob 10. uri 25 min. zvečer. (Poslednji vlak le v oktobru ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.

Ob 6. uri 55 min. zjutraj, ob 11. uri 15 min. popoldne, ob 6. uri 30 min. zvečer, ob 9. uri 55 min. zvečer. (Poslednji vlak le v oktobru ob nedeljah in praznikih.)

Učenec

15-16 let star, ki ima veselje do mesarskega obrta, vzprejme se takoj. — Kje? pove upravnistvo „Slovenskega Naroda“.

(3315)

Solicitator

izurjen v odvetniških in notarskih opravilih, išče službo, katero more nastopiti dné 15. decembra t. l.

Dopisi pod A. Z. upravn. štvu „Slov. Naroda“.

(3311-1)

Najbolje priporočam svojo bogato zalogo družbinskih iger, igrač, galanterijskega in nagizdnega blaga po najnižjih cenah kot najpripravnejša darila za Miklavža. Fr. Stampfel (3264-7) v Ljubljani, Kongresni trg, Tonhalle.

Važno za usnjarje!

Posejilnica v Konjicah kupila je iz zapuščine znanega tovarnarja Janeza Stanzerja

(3283-3)

tovarno za usnje
in hišo z gospodarskim poslopjem.

Tovarna za usnje pripravljena je za 20 do 30 delavcev in se ponuja v najem ali v nakup.

Več pove dr. Ivan Rudolf, odvetnik v Konjicah na Štajerskem.

RAZGLAS.

S tem se otvarja XIX. kralj. ogerska

državna blagotvorna loterija

katero čisti dohodek je po sklepu Nj. c. in kr. apost. Veličastva dné 4. oktobra t. l. razdeliti tako, da dobé 1. zaklad, ki se ima ustanoviti za neimovite drž. uradnike, vdove in sirote, 2. Stefanijino zavetišče v Kézdi-Vásárhely-jü, 3. prvo budimpeštansko otroško zavetišče, 4. Kološka „mensa academica“, 5. poštinsko kolonijalno otroško društvo, 6. društvo belega križa, 7. morská otroška bolnica, ki se ustanovi pri Cirkvenici in 8. prvi budimpeštanski otroški vrtec, vsak po 1/10, dalje 9. budimpeštansko Elizabetno bolniško društvo, 10. dekliška sirotišnica v Gyömrádováros-u, 11. Elizabetna sirotišnica v Nagyváradu in 12. budimpeštanska ljudska kuhinja v VII. okraju, vsak po 1/20 čistega dohodka.

Ta loterija ima vsega skup 3282 dobikov, ki po igralnem načrtu skupno znašajo 160.000 gld., in sicer:

1 glavni dobiček z 60.000 gld.	2 dobitka po 2000 gld.
1 „ „ „ 15.000 „	4 dobitki „ 1000 „
1 „ „ „ 10.000 „	20 dobitkov „ 500 „
1 dobiček „ 5.000 „	50 „ „ 100 „
1 „ „ „ 4.000 „	200 „ „ 50 „
1 „ „ „ 3.000 „	3000 „ „ 10 „

Žrebanje bode nepreklicno dné 28. decembra 1896. Vsaka srečka velja 2 gld. a. v. Srečke se dobivajo: Pri loterijskem ravateljstvu v Budimpešti (Pešta, glavni carinski urad, polunadstropje), — pri vseh loterijskih, solnih in davčnih uradih, pri večini poštinih uradov, pri „Mercur-jü“ na Dunaju in po vseh mestih in večjih krajih pri prodajalcih srečk.

Budimpešta, dné 4. oktobra 1896.

(3160-4)

Kralj. ogersko loterijsko ravateljstvo.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.